

Uten aa si oss enige helt ut med Osloavisens Advokatnytt, synes vi ikke vi bør skikke unna for vaare lesere følgende artikkell som stod der 6. mars: Slutt med skrytet: Søndag 27 februar talte red. Øksnevad i London Radio til den norske hjemmefronten. Han tok sitt utgangspunkt i Churchills siste tale hvor denne advarte det engelske folk mot aa tro at seieren var vunnet hvis ikke hver enkelt gjorde sitt ytterste til siste stund. Dette gjelder ogsaa oss, det gjelder hvad enten en er tannlege eller kjøpmann, og det kunne trygt tilføyes "eller advokat". Det er nok saa at kjøpmenn og tannleger har prestert de nest aabenbare av hjemmefrontens mange nederlag i det siste aar. Men i det aabenbare ligger ogsaa hele forskjellen. Vaar skam er ikke mindre fordi om den hittil har vært noenlunde skjult.

Ved cirkulære av 7. januar 1944 utba Justisdeptet seg oppgave fra advokater og sakførere om hvilken juridisk utdannet hjelp de hadde paa sine kontorer. Cirkulæret var undertegnet av "justisraad" Jaare Larsen og byråasjef R. Breien, henholdsvis Riisnæs's høyre og venstre haand. Og formalet kunne ikke annet enn aa skaffe en oppgave over unge jurister som kunne beordres til de mange ledige blotterte stillinger. Det oste n-s av hele sirkulæret. Det burde ikke vært behov for noen parole. Den blev imidlertid utsendt og i Oslo mottatt to dager etter sirkulæret. Men hva blev resultatet? 160 av Oslos advokater-deriblant mange "gode navn"- har besvart deptets forespørsel og etter de stikkprøver vi har tatt er resultatet ennu verre utenfor Oslo.

Når en næringsdrivende tar et tillitshevverv i en av de nye n-s organisasjoner eller betaler sin kontingent, saa hører vi ofte, svært ofte, at hans advokat har randet han dertil.

Når foreldrene ved en skole faller lærerne i ryggen, saa faar vi høre at en advokat har ledet forhandlinger og anbefalt forsiktighet.

Der klages over at man ikke faar Advokatnytt. Men man vil ikke ha det i posten eller ved bud, for det kunne jo være en provokasjon. Og man vil ikke hjelpe til med distribusjonen, for det medfører jo n risiko.

Nei, vaar stands stilling er ikke noe aa skryte av.

Den norske hjemmefront hadde sin heroske tid i 1942. Da gikk lærerne til kamp, ungdomstjenesten blev knekket, kirken frigjorde seg fra den nazistiske stat, quislings riksting blev kvalt osv. Men hvad er siden skjedd?

Der finns en liten gjeng av menn og kvinner som daglig setter liv, helse og frihet inn. Takket væro den har vi faatt nyheter, folk er hjulpet ut av landet og der er ydet mange tjenester som ikke kan omtales nu. Men resten av folket gjør ingenting.

Jo, forresten, rett skal være rett, De staar jo i kø for aa komme paa borgervakt, og i disse dager har arbeidsgivere, store som små, vært travelt og tjentstvillig beskjeftiget ned aa skrive oppgaver til arbeidsformidlingen for at deres arbeidere og funksjonærer kan bli utskrevet til tysk arbeidsinnsats eller til det som verre er.

Avgjører nasjoner er Norge den som gjør den minste innsatte i den felles kamp. Fra Hellas, Jugoslavia og Frankrike til Polen og Danmark kjempes og saboteres der mot den felles fiende. Disse nasjoner mener nemlig at friheten er en innsats verd. I Norge skjer intet,

Vi klager kun over at det gaar smaatt i Italia og at invasjonen ikke ~~X~~
kommer. Nu maa de andre snaelig skynne seg da viinna krigens saa vi kan faa
fred og so og hoffde.

Denne situasjon er til skade for vaart land og for oss.
Vaar posisjon blant de allierte synker. "Kriegen og Arbeiderklassen", det
store russiske tidskriftet klager over oss. Og hvor skal vi hente kraft til
aa ta fatt paa frontidens vanskeligheter naar vi ikke engang nu vil sette
noe inn?

Det er ikke vaar sak aa endre signalene for vaar kamp.
Men kommer parolen om aktiv motstand, saa skal vi arbeide for den med glede
og befrielse i vaare hjerter.

Inntil da ber vi saa inntrengende vi kan vaare kolleger
~~om~~ i allfall aa vise den passive motstand son ennu er parolen for vaar kamp.
Glem ikke at ~~vi~~ vi er i krig, og ~~vi~~ vi maa koete ofre hvis den
skal vinnes. Husk det sent og tidlig hvadenten det erparess om vaare egne
handlinger eller de raad vi skal gi andre.

Vi skal fortsatt sende ut de paroler som blir vedtatt av
vaar stands tillitsmenn. Men vaare kolleger maa huske paa at vi har noen
vanskeligheter. Vi kan ikke være paa pletten straks. Det er nemlig ikke alltid
saa lett aa arbeide med Gestapo i hejene paa seg.

Det vesentlige er jo heller ikke lydigheten, den slaviske
lydighet overfor den enkelte parole. Hva det gjelder er at vi er besjeiet
av kampaanden, alltid paa vakt mot forsøkene paa aa nazifisere oss, forsøkene
paa aa faa oss til aa tjene fiendens formål, det være n-s eller tyskerne.
Er aanden den rette og samvittigheten vaaken, er det i virkeligheten ingen
av oss som ikke med seg selv vet hva som er rett i enhver situasjon av bety-
dning. Vi maa kunne se det store ~~ix~~ i det smaa, N O R G E fremfor geschäften
eller behagligheten.

Det maa nu være slutt med skrytet om den norske hjemme-
front. Bedriffter utført av andre for to aar siden, er ikke til aa hvile paa.

Istedet vil vi be om litt mere beskjedenhet, litt mere
civilcourage, litt mindre tjenstvillighet ovenfor dagens makthavere.

nnn nnn nnn

TIL DE FAGORGANISERTE: S L A A T I L B A K E D E N Y E P U R R I N G E R
O M K O N T I N G E N T I N N B E T A L I N G, I K K E E T Ø R E D I L
D E K O M I S K E F A G F O R E N I N G S K A S S E R,

TIL HAANDVERKERNE: H U S K P A R O L E N O M K O N T I N G E N T N E K T-
E L S E.

TIL A-T-JENTENE: M Ø T I K K E F R E M T I L S E S J O N E N.

N O R G E - N A Z I S M E N S N E D E R L A G,